

sige, at underligt virker det at vide nu, at den 1. Februar 1916, da Direktør Cold kom i Rigsdagens Udvalg for at holde denne Tale, var hans Spekulationer i Landmandsbanken i Det Forenede Dampskibsselskabs egne Aktier i rivende Udvikling. Det er just dette Tidspunkt, hvor Spekulationerne finder Sted. Det er herom, der staar i Bankkommissionens Beretning: „I Aaret 1915 blev der spekuleret livligt hos Vekselererfirmaet I. M. Levin & Co. i D. F. D. S. Aktier, saaledes at Direktørerne E. Glückstadt og O. Ringberg deltog i disse Spekulationer, der som Regel financieredes fuldstændigt af Landmandsbanken. Spekulationerne angik hyppigt samme store Papirposter, der gik fra Konsortium til Konsortium, saaledes at Deltagernes Kreds udvidedes eller indsnæveredes, efter som Forholdene opfordrede til. Det maa antages, at Direktør Cold har deltaget i nogle af disse Konsortier, idet der i Tiden fra 13. September 1915 til 17. Marts 1916 er krediteret hans Konto i Banken i alt ca. 180 000 Kr. hidrørende herfra.“ Hvorfor der staar: maa antages, naar der senere staar, at det hidrører derfra, det ved jeg ikke. Men altsaa, den 1. Februar, da Kampen om Fragtskatten havde taget den Højde, at Direktør Cold indfandt sig i Udvalget, var disse Spekulationer i Gang; man havde foretaget nogle Udbetalinger, og der forestod endnu nogle. Jeg skal gøre opmærksom paa, at da jeg mødte Direktør Cold i Landstinget ved en Tale, som jeg holdt den 17. Marts til Imødegaaelse af Udtalelser af ham andetsteds, fremhævede jeg, at i den korte Tid, i de 3 Maaneder, Lovforslaget havde været til Behandling i Rigsdagen, var Aktierne steget 54 pCt. Denne Dag, den 17. Marts, da jeg konstaterede dette, var netop den sidste Dag, da Direktør Cold spekulerede, den Dag, da hans Spekulationer slutter. Jeg siger, at hvis Rigsdagens Udvalg, den Dag, da Direktør Cold holdt sin patriotiske, sagligt og teknisk i enhver Henseende dygtigt formede Redegørelse, havde vidst, hvad man nu ved om den Fortjeneste, der laa bag denne Kursstigning, som advarende blev fremholdt, hvilken Vægt vilde Udvalget da have tillagt denne Udtalelse? Jeg siger: med hvilke Følelser maa jeg ikke se dette konstateret nu, som den Gang

forhandlede med Direktør Cold ud fra andre Opfattelser af ham.

Der staar saa senere i Beretningen, at efter at have passeret den 1. Februar 1917 fandt der et nyt Køb af Aktier Sted fra Direktør Colds Side. I en Artikel om Sagen, som Professor Birck har offentliggjort, og som ikke paa noget Punkt indeholder en Fremstilling, der overhovedet kan stemme sammen med det, der findes i Bankkommissionens Beretning, gør han den Tilføjelse, at der ikke blot er Tale om Køb, men ogsaa om Salg, og Salget fandt Sted sent, paa et Tidspunkt i April Maaned det følgende Aar, 1918; efter de Kurser, der har været, maa Avancen have ligget mellem 50 000 Kr. og 80 000 Kr. Nu er det sagt, at det Svar, Bankkommissionen gav angaaende det særlige Spørgsmaal om Direktør Cold, er urigtigt. Der staar i Beretningen nemlig følgende: Kommissionen skal meddele, at med Hensyn til Køb og Salg efter Erklæringens Afgivelse (den af Direktør Cold tidligere afgivne Erklæring) foreligger intet som helst. Man har nu sagt: Ja, men der foreligger jo noget, thi i 1917 er der foretaget Salg. Naar man første Gang læser det, siger man til sig selv — det gjorde jeg ogsaa, da jeg første Gang læste det —: Ja, de Oplysninger strider mod hinanden. Men ser man nærmere til, maa jeg hævde, at Bankkommissionens Svar er affattet saaledes, at det ikke strider mod Sandheden, thi det Spørgsmaal, der svares paa, er dette Spørgsmaal til Direktør Cold: „Foretog De i Sommeren 1916 i Tiden før og efter 11. Juli Køb og Salg af Aktier i D. F. D. S.“; og dertil svarer Kommissionen, at med Hensyn til Køb og Salg efter Erklæringens Afgivelse foreligger intet som helst“. Man har sin Samvittighed i Behold, man har sagt Sandheden. I 1916 er der intet foretaget, eller der foreligger i alt Fald intet.

Men jeg maa gentage, at medens der saaledes ikke kan paapeges nogen Uoverensstemmelse mellem, hvad Bankkommissionen den Gang sagde, og hvad der nu er oplyst, saa stemmer det af Professor Birck i December 1922 og nu i „Social-Demokraten“ offentliggjorte i ingen Henseende med det, Bankkommissionen i øvrigt meddeler. Der er navnlig ikke saa meget